

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117225235
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117225235.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného G.. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX W. - X. P., právne zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín proti povinnému U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX O. F., právne zastúpený AK - Tarabčák s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO 36 859 109, o vymoženie 43.152,09 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom, Exekútorový úrad Lipovský Mikuláš, M. M. Hodžu 4058/28, 031 01 Liptovský Mikuláš, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020 takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený je **p o v i n n ý** nahradiť povinnému trovy konania vo výške 263,72 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil a oprávneného zaviazal nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 27,- eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že uznesením NSSR sp. zn. 2Cdo/277/2018 z 31.07.2019 bol zrušený rozsudok KS Žilina z 03.05.2017 sp. zn. 7Co/52/016. Exekučný titul preto prestal existovať a je to dôvod na zastavenie exekúcie. V závere návrhu na zastavenie exekúcie povinný navrhol, aby súd vydal uznesenie, ktorým zastaví exekúciu, a to v celom rozsahu.

3. Oprávnený vo vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu so zastavením nesúhlasil, pretože povinný nepreukázal relevantnými dôkazmi dôvod pre zastavenie exekúcie. Listiny, ktoré povinný predložil k návrhu na zastavenie exekúcie, neboli predložené v origináli a nebola na nich vyznačená ani doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, z ktorého dôvodu nie je možné na ich obsah prihliadať, pričom tieto listiny doposiaľ ani neboli doručené oprávnenému spolu s vyjadrením povinného zo dňa 14.11.2019. V závere vyjadrenia oprávnený navrhol návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť a priznať oprávnenému náhradu trov exekučného konania.

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie a príloh k nemu zistil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/277/2018 zo dňa 31.07.2019 bol rozsudok Krajského súdu v Žiline z 03.05.2017 sp. zn. 7Co/52/2016 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Na základe predložených dokumentov

súd mal za preukázané, že exekučný titul ako taký bol v celom rozsahu zrušený. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazných prostriedkov, ktoré sú uvedené v odôvodnení a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Nakoľko došlo k zrušeniu rozsudku Krajského súdu v Žiline z 03.05.2017 sp. zn. 1Co/52/2016 (správne malo byť uvedené sp. zn. 7Co/52/2016), preto nebol daný ani dôvod na nútený výkon súdneho rozhodnutia - exekučného titulu. Na základe uvedeného súd exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. b) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku a to z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený. Súd rozhodoval aj o trovách exekútora podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, na úhradu ktorých vo výške 27,- eur zaviazal oprávneného z dôvodu, že zastavenie exekúcie mu možno pričítať.

5. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1 písm. b), § 61k ods. 2, § 61l ods. 3, § 197 ods. 1 a § 197 ods. 2 Exekučného poriadku a 21 ods. 1, § 21 ods. 2 a § 22 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

6. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej po citácii odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), písm. f) a písm. h) CSP uviedol, že nesúhlasí s návrhom na zastavenie exekúcie, pretože povinný nepreukázal relevantnými dôkazmi dôvod pre zastavenie exekúcie. Listiny, ktoré povinný predložil k návrhu na zastavenie exekúcie, neboli predložené v origináli a nebola na nich vyznačená ani doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, z ktorého dôvodu nie je možné na ich obsah prihliadať, pričom tieto listiny doposiaľ ani neboli doručené oprávnenému spolu s vyjadrením povinného zo dňa 14.11.2019. Dôkaznú povinnosť v tomto smere mal jednoznačne povinný, ktorý si ju napriek námietkam oprávneného doposiaľ nespĺnil. Oprávnený sa nestotožňuje s dôvodmi zastavenia exekúcie, pretože praktické dôsledky zastavenia exekúcie v podstate liberujú povinného od povinnosti úhrady pohľadávky, ktorá bola priznaná rozsudkom. Podľa názoru oprávneného však toto nie je zmyslom, ani účelom ust. § 61 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Nečinnosť povinného saturuje súdny exekútor cestou podania návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Ďalej právny zástupca oprávneného uviedol, že synonymom slova „arbitrárny“ je slovo „svojvoľný“ a poukázal na to, čo podľa judikatúry Ústavného súdu SR znamená arbitrárne rozhodnutie všeobecného súdu. Napadnuté uznesenie vychádza z formalistického výkladu príslušných právnych noriem, z formalistického výkladu listinných dôkazov, ktoré boli vykonané, súd svoj právny názor prijal na základe domniek a dohadov, nie na základe skutočne preukázaných skutočností bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu.

8. Na zastavenie exekúcie neexistoval žiaden zákonný predpoklad a podľa oprávneného rozhodnutie súdu nie je riadne odôvodnené a je nepreskúmateľné. Odôvodnenie uznesenia musia mať náležitosti vyžadované v ust. § 220 ods. 2 a nasl. CSP a súd sa v ňom musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. Ak rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 a nasl. CSP, je nepreskúmateľný. K nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia právny zástupca oprávneného poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, a to sp. zn. I. ÚS 243/2007, III. ÚS 36/2010, IV. ÚS 77/2002, II. ÚS 63/2006, III. ÚS 127/2010, III. ÚS 271/2005 a III. ÚS 78/2007 a uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia v napadnutej časti chýba logické vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval, a to najmä pri otázke právneho posúdenia veci, keď súd arbitrárne rozhodol o tom, že exekúciu zastavuje. Po poukázaní na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 48/2012 zo dňa 27.06.2012 napokon uzavrel, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení neuskutočnil výklad ustanovení Exekučného úradu v súlade s judikatúrou dovolacieho súdu a nevzal do úvahy ústavný aspekt danej veci.

9. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne okolnosti oprávnený navrhuje, aby súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020 v celom rozsahu zrušil, návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol a priznal oprávnenému náhradu trov exekučného konania.

10. Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že podaná sťažnosť je nedôvodná, pretože podľa § 41k ods. 1 Exekučného priadku súd zastaví exekúciu, ak bol exekučný titul zrušený (písm. b). Súd zastavuje exekúciu z úradnej povinnosti a na zastavenie exekúcie nie je potrebný žiadny návrh, ani predloženie rozhodnutia o zrušení exekučného titulu. Súd je oprávnený zrušenie exekučného titulu zistiť zo súdneho registra a zo súdneho spisu v konaní, v ktorom bol exekučný titul zrušený. Na základe zaslanej fotokópie uznesenia NS SR bolo preukázané, že exekučný titul bol zrušený a vec je toho času na Krajskom súde Žilina, kde bude znova rozhodnutá. Preto povinný navrhuje, aby sudca sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol a potvrdil napadnuté uznesenie a rozsudok o náhrade trov za toto vyjadrenie vo výške 263,72 eur a zaviazal oprávneného na jeho náhradu povinnému.

11. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

19. Napriek zneniu cit. ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci ešte uvádza, že jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je existencia exekučného titulu, a to tak z hľadiska formálneho, ako aj z hľadiska materiálneho. Tomuto zodpovedá právo ale aj povinnosť súdu nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie ale v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania až do jeho ukončenia skúmať existenciu účinného exekučného titulu. Zrušenie exekučného titulu je obligatónnym dôvodom na zastavenie exekúcie exekučným súdom. Inými slovami povedané pokiaľ dôjde v priebehu exekúcie k zrušeniu exekučného titulu, napr. ako v tomto prípade v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, exekučnému súdu nezostáva nič iné ako prebiehajúcu exekúciu zastaviť. Správne preto vyšší súdny úradník postupoval, keď potom ako povinný oznámil zrušenie rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/52/2016 zo dňa 03.05.2017 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/277/2018 zo dňa 03.07.2019 a navrhol exekúciu zastaviť, exekúciu zastavil z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený. Neobstoja žiadne námietky oprávneného, že na zastavenie exekúcie neexistoval žiaden zákonný dôvod. Súd navyše dodáva, že súčasnosťou na Okresnom súde Žilina zistil, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 277/2018

nadobudlo po tom ako bolo doručené účastníkom právoplatnosť dňa 18.10.2019 a teda oprávnený v čase podávania jeho vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie dňa 12.12.2019 musel mať vedomosť o zrušujúcom uznesení a jeho námietka, že mu nebolo spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie doručené, je bez právnej relevancie.

20. Pokiaľ oprávnený namieta, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je nepreskúmateľné, exekučný súd nepopiera, že judikatúra je jednotná v tom, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, aj keď je stručné, je plne v súlade s uvedeným právom na spravodlivý proces, keď vyšší súdny úradník v ňom zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvod svojho rozhodnutia (zastavenie exekúcie po zrušení exekučného titulu) a pri aplikácii zákonných predpisov sa neodchýlil od znenia príslušných zákonných predpisov (§ 61k ods. 1 písm. b) a § 61l ods. 3 Exekučného poriadku). Postupom súdu teda nebolo porušené právo oprávneného na súdnu ochranu. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach prezentoval svoj názor, že obsahom základného práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto zákonnému právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní. Toto základné právo nezahŕňa ani právo na to, aby súdy v civilných konaniach v celom rozsahu rešpektovali a uznávali procesné úkony každého z účastníkov bez zreteľa na ich povahu, dôsledky a vzťah k predmetu konania. Súd postupom, ktorým rešpektuje platné právne predpisy, nemôže porušiť základné právo oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

21. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúcu význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

22. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020 zamietol.

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

25. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

26. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

27. Súd v zmysle § 199a ods. 2 Exekučného poriadku priznal povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov jeho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, a to v súvislosti s jeho vyjadrením k sťažnosti oprávneného proti uzneseniu sp. zn. 61Ek/54/2017 zo dňa 09.01.2020, ktorým súd vyhovel jeho návrhu a exekúciu zastavil, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby písomné podanie na súd - vyjadrenie k sťažnosti vo výške 253,10 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 10,62 eur, spolu suma 263,72 eur. Súd má za to, že oprávnený

je ten, kto objektívne nesie zodpovednosť, že exekučný titul, ktorý v konaní predloží, bude spôsobilým exekučným titulom počas celého priebehu exekúcie a pokiaľ je exekúcie zastavená z dôvodu, že tento bol zrušený, dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému a preto súd zaviazal oprávneného nahradiť povinnému trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.